

שם השיעור: "התמרכזות" אל הקודש – תהליך קידושה של ירושלים בתורה ובנביאים (שיעור מס' 169)
שם המרצה: הרב יהודה טרופר (yehudatr@gmail.com), מפמ"ר תנ"ך בחמ"ד.

"התמרכזות" אל הקודש אל ירושלים מגיעים בהדרגה

שכל טוב (בובר) בראשית פרק לג

"מיד בני חמור אבי שכם". זה אחד משלשה מקומות שאין אומות העולם יכולין לערער על ישראל לומר שהן גזולין מידם. מערת המכפלה, דכתיב "לאברהם למקנה" (שם כג יח), וכתוב "ויקן את חלקת השדה" (שם לג יט). ומקום בית המקדש, דכתיב ביה "ויתן דוד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות" (דה"א כא כה).

בראשית רבתי פרשת ויחי עמוד 252

"תהיין לראש יוסף" כדכתיב "ברכות לראש צדיק" (משלי י"ו). למה נקרא יוסף ראש, כשם שהראש מלך לכל האברים, כך המלך יוסף על אחיו. מה מצינו שכל הגוף הולך אחר הראש, כך יוסף ירד למצרים תחלה ומשך כל זרע אביו אחריו. וכן משה אמר "תבאתה לראש יוסף" (דברים ל"ג ט"ז) הוא בא הראש למצרים והוא יבא בראש לעתיד לבא, זה משיח בן יוסף שיבא תחלה למשיח בן דוד.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף יב עמוד א

במאי קא מיפלגי? תנא קמא סבר: **ירושלים לא נתחלקה לשבטים**, ורבי יהודה סבר: ירושלים נתחלקה לשבטים.

ובפלוגתא דהני תנאי, דתניא: מה היה בחלקו של יהודה - הר הבית, הלשכות והעזרות. ומה היה בחלקו של בנימין - אולם, והיכל, ובית קדשי הקדשים. ורצועה היתה יוצאה מחלקו

של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין, ובה היה מזבח בנוי. ובנימין הצדיק היה מצטער עליה לבלעה בכל יום, שנאמר (דברים לג) "חופף עליו כל היום". לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזן לגבורה, שנאמר ובין כתפיו שכן.

והאי תנא סבר ירושלים לא נתחלקה לשבטים, דתניא: אין משכירין בתים בירושלים, לפי שאינה שלהן.